

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 9. De peccato habituali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

December.

dum esse oportet, qui illius effectus non apprehendit, qui eos impedire non laborat, qui in hoc statu cum tanta tranquillitate perseverat, quasi metuendum sibi nihil esset. Funesta tranquillitas, quæ forsan in desperationem æternam desinet!

Accede ad Beatissimam Virginem, eamque per Immaculatam ipsius Conceptionem precare, ut tibi obtineat cor immaculatum, si non penitus peccato immune, ei certo non affectum.

Tota pulchra es - - - & macula non est in te. *Cant. 4. 7.*

Cùm de peccatis agitur, nullam volumus Mariæ haberi mentionem. *Aug.*

DIES IX.

De Peccato Habituali.

I.

Ingens malum est, peccati reum esse; sed malum longè majus peccato assuevisse: facile è peccato nos eripimus, ubi necdum ei assuevimus: Mille sunt causæ, ob quas id cordi etiam corrupto non placet; sed peccandi consuetudine non facile nos expeditus. Quàm difficilis est
ho:

hominis peccato jam affueti ad bonam December.
 frugem reditus? quàm rarus hic est? si-
 quidem is ordine gratiæ spectato, spe-
 cies quædam est prodigij descripti per re-
 surrectionem Lazari, qui plures jam dies
 erat sepultus, & semi-putrefactus. Con-
 suetudo quædam altera natura est, inquit S.
 Bernardus. Reliqua omnia mutantur;
 raro autem natura, & peccandi consue-
 tudo. Omnes ferè homines juxta naturæ
 suæ propensionem agunt, & in vitæ suæ
 ratione proclivitatem peruersarum sequ-
 untur consuetudinum. Id, quod juxta,
 naturalem inclinationem agitur, facile
 agitur, nec labore constat: si quis pec-
 cato affuetus est, facile id committit, &
 quasi aquam, iniquitatem bibit. Ubi
 naturæ impulsu agitur, absque attenta
 consideratione agitur: sed ipse considera-
 tionis defectus adeò non excusat peccato-
 rem, ut potiùs sceleris reum agat; quòd
 defectus iste è voluntaria peruersitate in-
 nascatur.

II. S. Augustinus peccandi consuetudi-
 nem appellat captiuitatem sub imperio
 peccati, & diaboli; durorum sanè & cru-
 delium dominorum: *Suspirabam, inquit, 9. Conf.*
ligatus non ferro alieno, sed mea ferrea volun-
tate. Quasi dicat: gemebam sub probro:

la

Decemb. sa perversæ meæ consuetudinis servitate; hostis meus fabricatus fuerat è peccatis toties à me frequentatis velut è toridem annulis catenam, qua voluntatem meam imperio suo tenebat subjectam. Conabar identidem in libertatem me assere, sed prava consuetudo conatus meos eludebat; & velut ipsam mortem formidabam positos sceleratis meis consuetudinibus obices, qui me assidue mori cogebant; sed malum, quod jam in assuetudinem abjerat, plus virium in me habebat, quam bonum, ad quod me trahi sentiebam, & quò magis conversionis meæ tempus appropinquabat, eò magis experiebar honorem meum duplicari. Augustinus catenas suas denique rupit; sed quanti id ei non stetit? quantis conatibus ad id præstandum opus non fuit? ipsius conversio miraculum fuit gratiæ adeò inusitatum, ut illius festa dies ab Ecclesia celebretur. Visne spem tuam super huiusmodi prodigio firmare? annon tutius est, peccandi consuetudinem prævertere, cum eam superare adeò difficile accidat?

III. Peccati consuetudo speciem quandam necessitatis affert illud committendi. Ingens infelicitas est, peccare posse; sed major, funesta ista potestate uti; omni-
um

um verò infelicitatum maxima est, non December.
 posse non peccare; atque hic pravæ con-
 suetudinis partus est. *Ossa ejus, inquit Job* Cap. 10.
 (de homine peccatis assueto differens) *im-*
plebuntur vitijs adolescentiæ ejus, & cum eo
in pulvere dormient. Illis se expedire nun-
 quam poterit, sed per totum vitæ cursum
 eum comitabuntur, & ad tumulum usque
 sequentur. A pravo desiderio, inquit S.
 Augustinus ad actionem flagitiosam tran-
 situr: actio sæpius iterata cupiditatem
 roborat; cupiditas roborata in consue-
 tudinem vertitur, & consuetudo in fu-
 nestam peccandi transit necessitatem; &
 quidem in necessitatem, quæ nos culpâ
 non liberat; cum non sit absoluta, sed ex
 abusu, quem admisimus, libertatis no-
 stræ oriatur, dum in omnis generis pecca-
 ta nos implicuimus. Misera sanè neces-
 sitas, quæ nos infeliciores reddit, quin
 minùs sceleratos nos reddat, quam præ-
 venire potuimus, sed eâ nunc extricare
 nos haud valemus.

Time peccatum, sed magis peccandi con-
suetudinem: atque omnibus viribus eam præ-
vertere contende; si enim eam contraxeris,
conatus tui ad eam superandam inutiles forsitan
erunt.

Si

December, Si mutare potest Æthiops pellem suam
 - - - & vos poteritis bene facere, cum
 didiceritis malum. *Jerem. 13. 23.*

Dum consuetudini non resistitur, facta
 est necessitas. *Aug.*

DIES X.

De Astutia Diaboli In Occul-
 tandis laqueis, quos castitati
 tendit,

I.

Asmodæus animum hominis alicujus
 verecundi, Deumque timentis occupa-
 paturus, Belli ducem propemodum imi-
 tatur, qui abjectâ spe, arcis cujusdam vi
 expugnandæ, clandestina molitur consi-
 lia cum ijs, qui in ea degunt: sic Asmo-
 dæus certis hominis affectibus in speciem
 utcunque innocentibus, vel certè de fœ-
 dere cum ipso inito minimè suspectis uti-
 tur, securus, eos sibi favere: cum qui-
 bus, ubi commercium injit, cor minus
 sibi invigilans brevè intrabit, & certissimè
 in suam rediget potestatem. Hi affectus
 sunt inanis gloriæ studium, curiositas, &
 arrogantia. Quid hisce animi morioni-
 bus